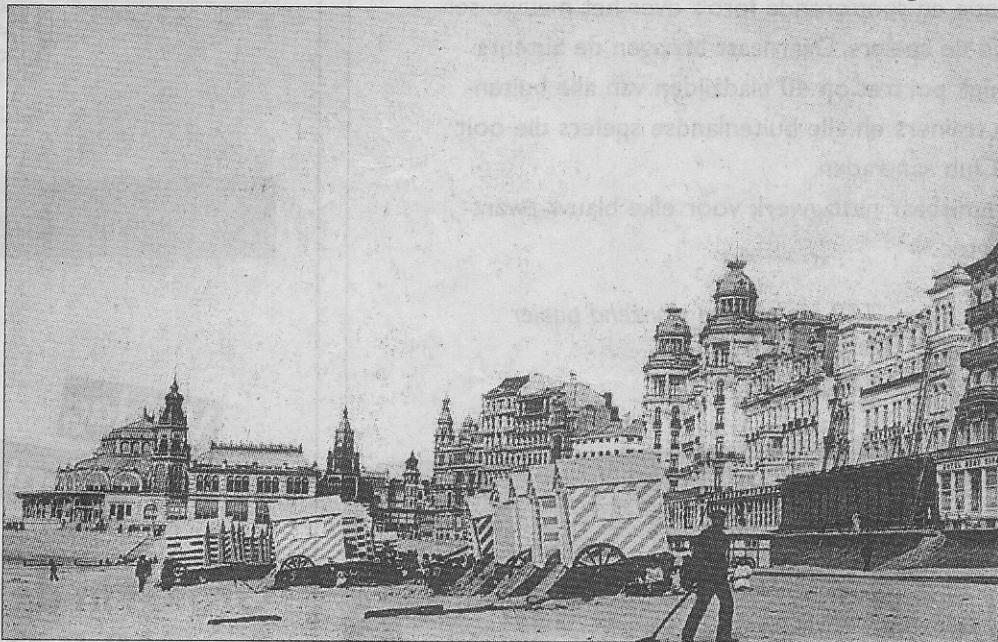

Omer Vilain over de tijd van toen

Het seizoen is voorbij

Wat de Oostendenaars al jaren kennen als de *fin de saison* staat weer, zoals altijd vroeger dan verwacht, voor de deur. Voor de kustbewoner die veel met het seizoenleven, het toerisme, het standplezier te maken heeft, keert telkens een nostalgisch gevoel weer.

Iedereen kent wel het liedje *'t Is weer voorbij die mooie zomer*. De zomer van het magische jaar 2000 mag dan al geen volle mooie zomer geweest zijn, toch onthouden we vooral de mooie dagen op het strand, het baden, het rustig zitten op een dijkterras en de late avondwandelingen, toen

Een beeld uit 1904 : de eerste badkarren worden geplaatst ; het seizoen kan beginnen.

het te warm was om naar bed te gaan.

Toeristen weg

Plots zien we de toeristen

wegtrekken en de Oostendenaars hun strandcabine leeghalen. De kinderen worden met hun neus op de werkelijkheid gedrukt — *'t is vrijdag*

weer school — en terwijl krijgen ze te horen welke toekomst hen wacht.

Nergens heb ik zo mooi over het strand- en seizoenleven kunnen lezen als in het boek „Aan zee ; taferelen uit de kinderjaren” van Eric De Kuyper. De auteur woont sinds enkele jaren in Oostende als hij niet in Brussel of Nederland vertoeft.

Zoals hij het standleven, met alles er op en er aan beschrijft, is uniek. Iedere Oostendenaar die het boek leest, zal zijn jeugdijaren, indien hij of zij ze in de zomer dikwijls op het strand doorbracht, zo terug voor de ogen zien. Het boek is nog altijd te koop in de boekhandel, want er zijn al een vijftal herdrukken van verschenen.

Tot daar dit wel kort stukje in de reeks *De tijd van toen*, maar de *fin de saison* duurt ook niet lang. Of niet soms ?

Het hele 'plankendorp', cabines en badkarren, verlaat het strand in september (circa 1910).